

ændring, der indeholdes i Forslaget under Nr. 4, kan jeg tiltræde, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at, medens Noget ved denne Forandring faae lidt Mere, er der en enkelt Mand ombord i et Skib, der faaer noget Mindre, og det er Skibskoffen. Det er imidlertid især paa de store Skibe et meget besværligt Arbejde at være Kof, det er ofte meget vanskeligt at finde dygtige Folk dertil, og det synes mig derfor, at der er fuld Anledning til at sætte Skibskoffen op blandt Haandværkere og Fyrbødere, jaaledes at han faaer et Tillæg af mellem 20 og 25 Rd. — Forslaget under Nr. 5 anseer jeg som meget væsentligt, thi disse Reserverintendanten have, naar de komme ombord som Forvaltere i et Skib, et meget betydeligt Ansvar. Jeg har i denne Henseende ladet undersøge, hvilke Mangler der have været i de sidste 10 Aar, naar Skibene ere komne hjem, og jeg har da fundet, at de hjemkomne Forvaltere i disse 10 Aar paa Grund af Mangler have maattet tilsvare 13,493 Rd. 87 S. Krigsaaet falder ganske vist i denne Periode, og Manglerne blive naturligviis ikke saa store i Fredstid, men da Overskudet er blevet anført af Udvalget, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det ikke er nogen Ubetydelighed, hvad Forvalteren kan komme til at tilsvare, idet alt det Inventariegodt, som vedrører Bespiisningen, er under hans Tilsyn og Ansvar, jaaledes at han uden videre bliver debiteret for det, som mangler. Naar en Mand har et saadant Ansvar, maa han ogsaa lønnes jaaledes, at han kan bære det, og at han ikke skal sætte Penge til ved at overtage en sliq Forretning. Ganste vist kunde Statskassen overtage Ansvaret og betale Manglerne, men det er af stor Bigtighed at gøre vedkommende Mand interesseret i, at de horkomne Sager og Manglerne i Provisionerne blive saa saa som muligt. Manglerne opstaae ikke alene ved, at Noget bliver horte eller forsvinder, men ogsaa paa den Maade, at Mandsskab ombord i Skibe spiser og drikker forskjelligt efter Arbejdets og Veirigtets Beskaffenhed. Paa en varm Dag spiser Mandsskabet mindre, men drikker mere, medens det paa en kold Dag spiser mere, men drikker mindre, hvilket bevirker, at der daglig kan være en Besparelse, og det vilde dog ikke være rigtigt fra Stats-

kassens Standpunkt at sige: Vi udgive Rationerne, og hvis de ikke spises, kunne de smides bort. Det forekommer mig derfor at være naturligt, at den Mand, som har Tilsyn med disse forskjellige Forhold, faaer Deel i Besparelsen, naar der kan spares Noget paa denne Maade, uden at nogen Mand lider derved. Ganste vist ere vore Spisetarter noget rundelige, og som Følge deraf har der været større Besparelser, end der burde have fundet Sted; men der er foretaget Forandringer, hvorved man har søgt at nærme sig saa meget som muligt til, at Tarterne bleve ansatte til det Quantum, hver Mand behøver. Der kan ogsaa indtræffe forskjellige andre Omstændigheder, hvorved der kan indvindes Besparelser ombord, og jeg for mit Vedkommende anseer det for en heldig Foranstaltning, at man gjør en Mand interesseret i, at der spares, hvad der kan. Forslaget under Nr. 5 om at nedsætte Tillægene for disse Mænd kan jeg altsaa ikke tiltræde paa Grund af det store Ansvar, de have; jeg kan ikke gaae ind paa, at der ikke skulde gives dem nogen Fordeel, naar der indvandt Besparelser paa de uddeelte Provisioner. — Forslaget under Nr. 6 er en reen Redactionsforandring, som jeg ganske kan tiltræde. — Hovedforandringen efter Forslaget under Nr. 7 vil være den, at man har sat: „Skibe mellem 70—200 Mand's Besætning“, medens Lovforslaget har: „Skib med indtil 200 Mand“ og intet Minimum. Det forekommer mig, at der heri er noget Bindende, som kan virke skadelig; i det Mindste kan Tallet 70 virke skadelig, idet man meget let kan tænke sig en stor Messe paa et Skib med en lille Besætning. Man kan netop for at have en Escadre ude udruste et mindre Skib, hvorpaa Escadrechefen er ombord med endeel Officerer, som høre til Flaget, og hvortil der ikke behøves en saa stor Besætning, men, naar Inventariepengene skulle afhænge af, om der er 70 Mand ombord, tvinges man næsten til at bringe Besætningen op til dette Tal. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 8, der gaaer ud paa at nedsætte Inventariepengene paa korte Reiser med en Trediedeel, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at de korte Togter ere de kostbareste for alle Ved-